

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci navrhovatelky: **JUDr. D. S.**, o návrhu na obnovu kárného řízení, o námitce podjatosti vznesené v řízení vedeném pod sp. zn. 16 Kss 6/2019

t a k t o :

Členové kárného senátu Nejvyššího správního soudu 16 Kss JUDr. Karel Šimka, JUDr. Pavlína Brzobohatá, JUDr. Milan Závurka, JUDr. Petr Vlach, JUDr. Michal Žižlavský a prof. JUDr. Marie Karfíková **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 16 Kss 6/2019.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podáním ze dne 11. 12. 2019 vznesla navrhovatelka ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 16 Kss 6/2019 námitku podjatosti všech členů kárného senátu 16 Kss, který je podle rozvrhu práce příslušný k projednání a rozhodnutí věci.

[2] Důvod podjatosti, který ostatně podle navrhovatelky plyne přímo ze zákona, spočívá v tom, že všichni členové kárného senátu se podíleli na rozhodování věci v předchozím soudním řízení, konkrétně v kárných řízeních vedených s navrhovatelkou pod sp. zn. 16 Kss 6/2017 a 16 Kss 2/2018. I v těchto řízeních členové kárného senátu pochybili, protože dne 11. 4. 2018 pokračovali v jednání bez ohledu na to, že navrhovatelka při jednání vznesla námitku podjatosti JUDr. Karla Šimky. Z toho je zřejmé, že chtěli ve věci rozhodnout ještě téhož dne. Navrhovatelka dále popsala souvislost tohoto rozhodnutí kárného senátu s návrhem na jmenování nových soudců a soudkyň, který byl vládě předložen hned dalšího dne. Na jeho základě byla soudkyně jmenována a k Okresnímu soudu v Blansku přidělena L. P., která je též běžkyní za blanenský oddíl. Běžcem je i soudce Krajského soudu v Brně (dříve Okresního soudu v Blansku) P B.

[3] Podezřelou okolností, která rovněž ukazuje na podjatost členů kárného senátu, je podle navrhovatelky i to, že soudkyně Okresního soudu v Blansku L H (která dříve pracovala právě u Nejvyššího správního soudu) byla přijata coby asistentka k okresnímu soudu právě v době podání kárného návrhu vůči navrhovatelce, a to bez jakéhokoli výběrového řízení. Soudkyně se pak stala dva dny předtím, než byla navrhovatelka zproštěna výkonu funkce soudkyně.

[4] Konkrétně JUDr. Michal Žižlavský je pak podjatý proto, že zastupoval žalobce P. E. proti M. S.; tyto věci navrhovatelka coby soudkyně projednávala. JUDr. Žižlavský, resp. jeho advokátní kancelář, je také insolvenčním správcem J. K.. Navrhovatelka přitom ve dvou věcech žalovaného

J. K. podávala v minulosti státnímu zastupitelství podnět k prověření okolností souvisejících s podáním žalob proti němu.

[5] K námitce podjatosti se vyjádřili členové kárného senátu 16 Kss, jejichž podjatost je namítána. Všichni uvedli, že nemají žádný vztah k věci ani k navrhovatelce. S tou se setkali pouze jako s kárně obviněnou v řízeních vedených pod sp. zn. 16 Kss 6/2017 a 16 Kss 2/2018. JUDr. Žižlavský zdůraznil, že důvodem k podjatosti není běžná profesní činnost advokáta či člena kárného senátu. JUDr. Šimka podotkl, že tvrzení obsažená v námitce podjatosti jsou spekulativní a že navrhovatelka vyvozuje z izolovaných fakt (např. z toho, že bývalá asistentka NSS je nyní soudkyní v Blansku) poněkud odvážné závěry.

[6] Námitka podjatosti není důvodná.

[7] Podle § 8 odst. 1 soudního řádu správního, který se v této věci užije přiměřeně (viz § 10 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů), jsou soudci *vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, pokud je se zřetelem na jejich poměr k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dán důvod k pochybnostem o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[8] Postup, kterým je věc odnímána zákonnému soudci (zde zákonnému kárnému senátu), je postupem výjimečným, k němuž mohou vést jen výjimečné okolnosti. Ty tu ovšem dány nejsou. V rozporu s tím, co navrhovatelka tvrdí, plyne již ze samotného znění zákona (případně též z ustálené judikatury), že okolnosti tvrzené v námitce podjatosti nemohou vést k vyloučení členů kárného senátu z rozhodování navrhovatelčiny věci.

[9] Formulace *v předchozím soudním řízení* míří k tomu, aby *o téže věci* nerozhodovala *na různých stupních* soudního řízení stejná osoba. Věc je totožná s věcí jinou, má-li stejné účastníky a stejný předmět řízení. Nic z toho tu ale neplatí. Ve věcech 16 Kss 6/2017 a 16 Kss 2/2018 zahájila řízení předsedkyně Okresního soudu v Blansku a předmětem řízení byl kárný návrh směřující proti navrhovatelce; účastnicí tedy byla vedle předsedkyně Okresního soudu v Blansku i sama nynější navrhovatelka. Ve věci aktuálně projednávané naopak zahajuje řízení sama navrhovatelka (a jen ona sama je účastnicí), předmětem řízení je pak návrh na obnovu kárného řízení. Totožní tak nejsou ani účastníci, ani věc. Totožnost nemůže být založena jen tím, že obsahem návrhu na obnovu kárného řízení jsou i skutkové okolnosti, jimiž se už kárný senát zabýval ve věci 16 Kss 6/2017 (ve věci 16 Kss 2/2018 bylo řízení zastaveno poté, co navrhovatelce zanikla funkce soudkyně v důsledku rozhodnutí ve věci 16 Kss 16/2017).

[10] Jelikož tu nejde o totožné věci, je zbytečné se podrobněji zabývat otázkou instančnosti. Postačí říci, že jak dřívější kárné věci, tak i věc nynější jsou projednávány u totožného soudního orgánu a uvnitř téhož soudního tělesa *v jednoinstančním řízení*.

[11] Ve věci 16 Kss 6/2017 (která je věcí *jinou*) zvolil kárný senát určitý procesní postup (v souvislosti s námitkou podjatosti vznesenou při jednání), který podle navrhovatelky také přivodil podjatost všech členů kárného senátu ve věci nynější. Odpověď na to ale také dává samotný zákon: soudce nemůže být vyloučen kvůli svému rozhodování v jiných věcech (zde konkrétně kvůli tomu, že kárný senát neodročil jednání a nepředložil námitku podjatosti k rozhodnutí jinému senátu NSS – naopak v jednání pokračoval a rozhodl o kárném obvinění).

[12] Další časové a věcné souvislosti, které navrhovatelka zmiňuje a které soud shrnul v bodech [2] a [3], jsou vskutku jen spekulacemi a místy jsou i nesrozumitelné.

[13] Ve vztahu k JUDr. Žižlavskému navrhovatelka nijak neupřesnila, proč konkrétně by jej měl diskvalifikovat z projednání věci fakt, že coby advokát a insolvenční správce zastupoval či zastupuje osoby, jejichž věci navrhovatelka v minulosti projednávala u okresního soudu. Samotný tento fakt totiž nemůže vyvolat pochybnosti o nepodjatosti: to, že se profesní cesty JUDr. Žižlavského a navrhovatelky v několika řízeních potkaly, je jen nevýznamnou náhodou. V podrobnostech lze navrhovatelku odkázat na usnesení ze dne 21. 12. 2017, čj. Nao 360/2017-63, kde se soud touto otázkou rovněž zabýval.

[14] NSS proto uzavřel, že členové kárného senátu Nejvyššího správního soudu 16 Kss JUDr. Karel Šimka, JUDr. Pavlína Brzobohatá, JUDr. Milan Závurka, JUDr. Petr Vlach, JUDr. Michal Žižlavský a prof. JUDr. Marie Karfíková nejsou vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci vedené pod sp. zn. 16 Kss 6/2019.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. ledna 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu